

„Nejsem si úplně jistá, Olafe, jestli jsi to správně pochopil!“ ozvala se opět paní učitelka. „Věci ve sbírce musí být něčím výjimečné!“

„VŽDYĚ ANO!“ přikývl sněhulák.

„Musí být vzácné!“

„JASNĚ!“

„Jedinečné!“

„PŘESNĚ TAK!“

Paní učitelka už nevěděla, jak Olafovi celou věc lépe vysvětlit. „Víš, obvykle nesbíráme věci, které jsou součástí našeho těla!“

